

Kia Kålrot hittar sin superkraft

Denna saga handlar om Kia Kålrot. Kia såg ut som en typisk kålrot: rund, lite avsmalnande i vardera ändan och färgen var något mellan ljusbrun, grön och beige. Hon hade många grönsaksbästisar, fruktkompisar, mjölkamrater och andra matvänner.

Kia hade märkt att alla hennes vänner hade lite olika form och utseende. Dessutom hade hon noterat att var och en av dem hade speciella färdigheter, rena rama superkrafterna!

Det glansiga, röda och runda äpplet kunde hänga kvar i trädet så skickligt att ingen storm fick ner det innan det själv var redo att låta sig plockas. Kia konstaterade att hon varken var glansig, röd eller skicklig nog att hänga i ett träd.

Den långsmala och böjda gula bananen kunde gunga på rygg som en böjd gungbräda så att de små bären som åkte fram och tillbaka på den hade svårt att hänga med i farten. Kia konstaterade att hon varken var långsmal, böjd eller skicklig nog att gunga och få andra att skratta.

Mjölken och yoghurten var de coolaste typerna i gänget. De kunde byta form enligt kärlets form, och alla tyckte att de var himla cool och smooth. Kia konstaterade att hon varken ryms i ett dricksglas eller hålls på en sked, hur hårt hon än försöker. Inget av det hon gjorde var heller det minsta "coolt".

Ärtskidan hade den roligaste formen av alla och ett mycket speciellt utseende. Den kunde öppna sin rock med en knall och slunga upp sina ärter i luften som en jonglör! Kia konstaterade att hon inte såg särskilt speciell ut – hon hade snarare ett ganska vanligt, intetsägande utseende – och inte kunde hon jonglera heller.

Broccolin var en fantastisk syn! Dess bollformade, klargröna kjol bestod av hundratals pyttesmå blommor, som växte liksom på grenar på ett träd. När det regnade vände broccolin sin kjol uppåt och använde den som ett paraply. Den var så tät att inte en droppe vatten rann igenom! Kia konstaterade att hon inte hade någon vacker kjol och att hon blev lika våt som alla andra kålrötter när det regnade.

Kia tittade på alla sina kompisar i tur och ordning. De hade alla fantastiska färger, former och utseenden, och alla kunde de göra något häpnadsväckande med sin kropp! Hur mycket Kia än funderade såg hon inget särskilt bra eller intressant i sig själv: det var inget speciellt med hennes jordnära färg, hennes obestämda runda form eller hennes färdigheter.

I sin ilska gjorde Kia samma sak som hon alltid gjorde när hon var arg. Hon marscherade ut i grönsakslandet och gjorde en vansinnigt fartfylld piruett som gjorde att hon borrade ner sig i jorden. Det enda man kunde se av henne var en liten skymt av blasten. Men snart hörde Kia någon som pratade ovanför henne.

"Wow – såg ni det där? Gör om det där Kia!", tjöt hennes kompisar som stod vid kanten av grönsakslandet.

"Kia kan göra en mulltornado och borra ner sig under jorden!", ropade bananen förtjust.

Kia kikade försiktigt upp ur mullen. Javisst, de talade om henne! Hon kom blygt tillbaka upp på markytan, gjorde en ny piruett och borrade ner sig i jorden igen. Publiken skrattade och hurrade:

"Gör det igen!", ropade alla.

Och Kia lydde ordern. Hon dansade fnittrande genom hela grönsakslandet, gjorde grymma piruetter till höger och vänster och fick till stånd höga mulltornadon och djupa hålör i marken.

Äntligen hade Kia hittat sin superkraft: Hon var en skicklig dansare, en fenomenal piruettvirtuos och en helt fantastisk jordbökare. Kia förstod att också hennes kropp var mirakulös, kraftig och unik – precis som alla andras!

→ **Barnen lär sig om:** kroppspositivism, olikhet, unikheter, olika grönsaker och mjölkprodukter

→ **Anvisningar till fostraren:** Efter sagan kan ni diskutera med barnen om vilka superkrafter de har.